

DOMŮ JELEN



V našem domě vždycky voněl
rozehřátý klíč,
táta míval mozoly
a smůlu na dlaních.
Když ráno za tmy vstával,
z okna jsem mu mával.
Já jsem truhlářův syn.

Máma měla úsměv
pro každého z nás.
A když některý z bráchů
zrovna vyváděl jak d'as,
tak táta tu byl hnedle,
škoda rány padlý vedle.
Já jsem truhlářův syn.

**Táta vždycky říkal,
že ve dřevě je Bůh
a jenom dlátem
ho můžeš dostat ven.
Mě lákaly dálky
a slanej mořskej vzduch
a jak se otevřely dveře,
chtěl jsem jen.**

Křičet táto, tady jsem,

**chtěl jsi pomoc, no tak jdem,
no tak, táto, tady jsem.**

Na dílně jsme pomáhali
čtyři z pěti zim.
Ruce plný třísek
a hlavu od pilin,
rozlámaný tělo
a mě hrozně vytáčelo,
že jsem truhlářův syn.

REFRÉN

Někdy zpátky koukám,
jak s náma čas šel,
a já ten život obloženej
dřevem nesnášel.
Teď stačí malá tříska
a mně se hned stýská,
já jsem truhlářův syn.

*Jedna malá tříska
a mně se hned stýská,
já jsem truhlářův syn.*

REFRÉN